

Prædiken til 4. søndag efter Trinitatis

Hvordan skulle man kunne det? Elske sine fjender og bede for dem, der forfølger os? Er det ikke umuligt? Nu er det at have fjender måske lidt hårdt sat op for de fleste af os. Men der er dem som vi ikke kan lide. Hvis vi er løbet tør for samtaleemner så kan vi altid tale om dem som vi ikke kan lide. En nabo. En kollega. En politiker. Dem som vi synes, at der er alt muligt galt med. Hvis vi kan blive enige om hvem vi ikke kan lide, så svejser det os ekstra sammen. Når det bliver os mod dem. Hvis ikke vi har nogen fjender så skal vi hurtigt få skabt nogen. Vi er alt for gode til at skabe fjendebilleder. De vokser ud af de fordomme vi har om muslimer, jøder, palæstinensere og russere, handicappede, psykisk syge, overvægtige, og hvem vi ellers kan finde på at skamme ud. Vores fordomme bliver let til fjendebilleder. Unuancerede. Forenklede. Jeg er stødt på et menneske, der helt oprigtigt mente, at det var

forkasteligt og skammeligt at læse de store forfattere

Dostojevskij og Tolstoj og lytte til Tjaikovskijs musik.

Hvorfor? Fordi de er russere. Vi skal passe på med vores dæmonisering. Vores fjendebilleder. De skaber splittelse og polarisering. Hvad skal vi overhovedet med dem? Jesus taler om fjender i dag. Han står på bjerget ned til Genesaret sø og taler til en stor forsamling af mennesker. Han holder sin mest berømte prædiken. Bjergprædikenen. Den er først og fremmest rettet mod sine disciple. Den primære hensigt med hans tale er at oplære dem i, hvordan de skal leve som hans elever. Det er i den tale Jesus lærer os at bede Fadervor, og den gyldne regel: "Vær mod andre som du ønsker, at andre skal være imod dig" Det er her han fortæller os, at vi skal være som himlens fugle og markens liljer, der ikke skal bekymre os fordi Gud bekymrer sig for os. Og så siger han altså også: "I har hørt, at der er sagt: Du skal elske din næste og hade din fjende" Så langt er

hans tilhørere med. Men da de så hører Jesus sige: "Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer for at I må være jeres himmelske faders børn" så må de have spurgt sig selv ligesom vi gør: Sagde han virkelig det? Og Ja, det gjorde han. Jeg skal elske min næste. Så langt er jeg med. Elske som i tage mig af, værne om, agte som mit medmenneske og ikke behandle som det passer mig eller være ligeglad med. Elske min næste det er svært nok for os allerede. Som regel er det ikke viljen der mangler men det er jo ikke altid, at der er overensstemmelse imellem det vi gerne vil og det som vi så rent faktisk gør. Når det kniber med at elske min næste, hvordan skal jeg så kunne elske min fjende? Det Jesus vil er at bryde hadets og hævnens onde cirkel. Sætte en stopper for, at hadet får lov til at vokse og sprede sig uhæmmet iblandt os. Fylde os, besætte os, styre os og sætte besindigheden og menneskeligheden ud af kraft. Hadet og vreden er i familie

med hinanden. Både hadet og vreden kan blive som en farlig gift i blodet. Som forgifter vores tanker. Vores ord. Vi taler om et blindt had. Hadet kan gøre os blinde så vi ikke ser, at ham du hader er mere end det du hader ham for. Han er også et menneske ligesom dig selv. Han har et ansigt. Et navn. Som dig har han en familie. Nogen, der holder af ham. Og er han ikke også skabt i Guds billede ligesom du selv er? Elsker Gud ikke ham ligesom Gud elsker dig? Det kræver virkelig noget af os. At bryde med vores måde at tænke på. Om dem som vi ikke kan udstå. Dem, der fylder os med foragt. Så vi ikke lader os fange af afsky og styre af had. Når Jesus siger, at vi skal bede for dem, der forfølger os. Så kræver han det umulige af os. Han kræver det af os som han selv gjorde. "Tilgiv dem for de ved ikke, hvad de gør" sagde han om sine bødler da han hang på sit kors. "Vi er ikke som ham. Vi kan ikke det han kunne. Fordi han er den han er. Men vi kan tage imod hans

kærlighed og lave den brænde i vores hjerter. For den kan smelte hadet og hævnen. "I skal elske jeres fjender og I skal bede for dem, der forfølger jer for at I må være jeres himmelske fars børn, siger Jesus. Hvad betyder det? At vi skal forsøge at leve på en måde så vi viser, hvem vi er børn af. At vi er børn af Gud, der er kærlighed og vil kærlighed. Det er ham vi skal forsøge at ligne. Og vi ligner ham, når vi får modet og viljen og visdommen til at bryde de onde cirkler. Når vi møder et ondt ord med et godt. Når vi smelter et koldt blik med et varmt. Når vi viser uventet hjælpsomhed. Når vi lægger vores fordomme og vores fjendebilleder fra os. Og bliver dem, der først rækker hånden frem og beder om tilgivelse. Når vi bliver dem, der tager det første svære skridt på vejen mod forsoning. Amen. Ære være faderen og sønnen og HÅ som det var i begyndelsen så nu og altid og i al evighed. Amen